

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

H O T Ă R Ă R E

cu privire la cererea de chemare în judecată

depusă de

Oleg Melniciuc

împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii

(anularea acordului pentru pornirea urmăririi penale)

(Dosarul nr. 3d-33/24

Nr. PIGD 2-24060429-01-3d-04062024)

Imunitatea judecătorului; Aspectele care urmează a fi verificate de CSM la examinarea solicitării de eliberare a acordului pentru pornirea urmăririi penale împotriva unui judecător; Răspunderea penală și disciplinară pentru aceeași faptă nu se exclud reciproc.

31 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință închisă contestația depusă de Oleg Melniciuc împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,

Stella Bleșceaga,

Alexandru Negru, *judcători*,

cu participarea grefierului Ion Vartolomei,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Oleg Melniciuc (reclamantul) este judecător al Judecătoriei Chișinău. El a fost numit judecător în anul 2004. Începând cu aprilie 2011, el a exercitat funcția de vicepreședinte al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, iar din iunie 2013 și până în octombrie 2017 a exercitat funcția de președinte al aceleiași instanțe.

2. La 24 mai 2022, Procurorul General interimar, Dumitru Robu, a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii (în continuare „CSM”) eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale în privința reclamantului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 173 din Codul penal (hărțuirea sexuală). La 27 mai 2022, CSM a respins sesizarea. Această hotărâre a fost contestată de Procurorul General interimar, Dumitru Robu.

3. La 12 octombrie 2023, Curtea de Apel Chișinău a admis contestația, a anulat hotărârea CSM din 27 mai 2022 și a obligat CSM să reexamineze sesizarea.

4. La 02 aprilie 2024, CSM a admis sesizarea, susținută în ședință de Procurorul General interimar, Ion Munteanu.

5. La 04 iunie 2024, reclamantul a contestat hotărârea CSM din 02 aprilie 2024 la Curtea Supremă de Justiție. El a solicitat anularea hotărârii și obligarea CSM să respingă sesizarea. Persoana care pretinde că a fost hărțuită a fost menționată în acțiune drept terț.

6. Cauza a fost redistribuită succesiv mai multor complete de judecată, întrucât judecătorii inițial desemnați au declarat abținere pe motiv că au participat la examinarea unei cauze conexe, care a fost admisă. Completul care a examinat cauza a fost constituit la 03 octombrie 2025. Abținerea declarată la 07 octombrie 2025 de judecătorul Stella Bleșceaga, bazată pe argumentul că a activat împreună cu reclamantul în aceeași instanță, a fost respinsă la 17 octombrie 2025.

7. La 25 iulie 2024, Procuratura Generală a Republicii Moldova (în continuare „Procuratura Generală”) a depus referință la contestația înaintată de reclamant. La 04 octombrie 2024, și CSM a depus referință. Ambii au solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată.

8. Contestația a fost examinată în fond în [sedința Curții Supreme de Justiție din 26 februarie 2026](#). Curtea Supremă de Justiție a decis examinarea cauzei în ședință închisă. Reclamantul a pledat singur cauza. CSM a fost reprezentat de către Olesea Ciobanu, iar Procuratura Generală de către Aliona Bucuci. Instanța a întreprins toate măsurile rezonabile pentru citarea persoanei care pretindea că a fost hărțuită, însă aceasta nu s-a prezentat la ședință și nici nu a comunicat motivul neprezentării. Instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa terțului.

ÎN FAPT

a. Procedura disciplinară care a precedat sesizarea

9. La 20 aprilie 2022, directorul Colegiului „Alexei Mateevici” din Chișinău, Victoria Bercu a depus la CSM o sesizare privind tragerea la răspundere disciplinară a reclamantului. Ea a informat că la 19 aprilie 2022, o elevă aflată în stagiul de practică la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, a sesizat Colegiul. Ea a invocat comportamentul indecent cu tentă sexuală din partea reclamantului, manifestat la 13 aprilie 2022, fapt care i-a generat temeri în solicitarea referinței cu privire la stagiul.

10. La 23 septembrie 2022, Colegiul disciplinar a constatat comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. p) din [Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor](#) (alte fapte care aduc atingere onoarei sau probității profesionale și prestigiului justiției în așa măsură încât să afecteze încrederea în justiție) și a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare. Colegiul disciplinar a reținut că, la 13 aprilie 2022, Oleg Melniciuc a invitat-o în biroul său pe A.U., elevă aflată în practică la judecătoria Chișinău, și a manifestat față de aceasta un comportament indecent cu tentă sexuală. Reclamantul a contestat această hotărâre la CSM. La 24 octombrie 2023, CSM a respins contestația. Oleg Melniciuc a contestat și această hotărâre.

11. La 28 iunie 2024, [Curtea Supremă de Justiție](#) a respins contestația. Instanța a reținut că fapta reținută de Colegiul disciplinar și de CSM constituie abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. p) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

b. Sesizarea Procurorului General și prima hotărâre a CSM

12. La 24 mai 2022, Procurorul General interimar, Dumitru Robu, a solicitat CSM eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale în privința reclamantului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 173 din Codul penal. Potrivit sesizării, în gestiunea Procuraturii Generale se afla procesul penal înregistrat la 13 mai 2022, privind pretinsele acțiuni ilegale ale judecătorului Oleg Melniciuc. Potrivit materialelor procesului penal, reclamantul, în perioada între 23 februarie - 13 aprilie 2022, aflându-se în Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, a abuzat de statutul său de magistrat și de calitatea de conducător al stagiului de practică, urmărind scopul de a o determina pe A.U. la acțiuni cu

caracter sexual. De mai multe ori el a ademenit-o în biroul său de serviciu, unde, pentru a crea condiții propice abuzului sexual, a servit-o cu cafea și i-a propus un loc de muncă. Acesta a folosit situația de serviciu și situația de dependență a victimei pentru a manifesta un comportament care a inclus îmbrățișări, sărutări și atingerea victimei sub haine. Procurorul General interimar a anexat la sesizare procesele-verbale de sesizare despre săvârșirea infracțiunii și de a audiere a A.U. din 13 mai 2022, și procesul-verbal de audiere a martorului N.G. din 23 mai 2022. A.U. a declarat că a fost repartizată la stagiul de practică în Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, la judecătorul Oleg Melniciuc. Când s-a prezentat la judecătoria, acesta i-a propus o cafea, iar ulterior au mers în biroul lui de serviciu. În perioada 23 februarie - 13 aprilie 2022, ei au interacționat de mai multe ori, iar judecătorul i-a făcut complimente, a cerut numărul ei de telefon, a încercat să o ajute să se îmbrace, i-a făcut comentarii intime, a sărutat-o pe obraz și pe cap, a îmbrățișat-o, a mirosit-o și a strecurat mâinile sub hainele acesteia. La 19 și 20 aprilie 2022, despre cele întâmplate ea a povestit conducătorului de practică N.G. și directorului Colegiului, care i-au sugerat să scrie o plângere. N.G. a declarat că activează în calitate de profesor la Colegiul „Alexei Mateevici”. În luna aprilie, la o pauză dintre lecții, A.U. a relatat că face practică la judecătoria și că judecătorul a chemat-o la cafea în birou său, a încercat să o sărute și și-a strecurat mâna sub bluză. Ea a fugit și a plecat acasă, dar nu știa cum să procedeze cu practica. Cele auzite au fost raportate directorului și directorului adjunct. La solicitarea directorului, A.U. a relatat detaliat cele întâmplate. Reclamantul a depus o notă informativă în care și-a prezentat poziția, solicitând respingerea sesizării și o referință scrisă, la care a anexat declarațiile grefierului și asistentului judiciar. Ei au declarat că în zilele în care A.U. s-a prezentat la judecătoria, nu au observat ca această să aibă un comportament nefiresc sau să manifeste alte emoții.

13. La 27 mai 2022, CSM a respins sesizarea, constatând că solicitarea privind eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale nu a fost susținută de probe care ar demonstra existența unei bănueli rezonabile privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 173 din Codul penal. Procurorul nu a probat existența acțiunii adiacente sub forma constrângerii, în special a dependenței materiale, de serviciu sau de altă natură a victimei față de făptuitor, iar judecătorul vizat nu deținea o funcție administrativă din anul 2017 și nu s-a demonstrat că acesta ar fi fost desemnat conducător de practică. Materialele prezentate nu conțin fapte sau informații concrete care să justifice eliberarea acordului solicitat, nefiind întrunite cerințele standardului minim privind caracterul rezonabil al bănuielii. Hotărârea a fost contestată în instanța de judecată de către Procurorul General interimar, Dumitru Robu.

14. La 12 octombrie 2023, Curtea de Apel Chișinău a admis contestația, a anulat hotărârea CSM din 27 mai 2022 și a obligat CSM să reexamineze sesizarea. Curtea de apel a constatat că CSM și-a arogat atribuțiile organului de urmărire penală, depășind limitele competenței sale legale de a verifica doar

existența unei bănuieli rezonabile. În loc să evalueze dacă materialele prezentate de procuror ar convinge un observator obiectiv că judecătorul ar fi putut săvârși fapta, CSM a efectuat o analiză a fondului cauzei și a concluzionat asupra lipsei semnelor ce caracterizează latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 173 din Codul penal. Aceste circumstanțe pot fi apreciate exclusiv în cadrul unui proces penal, iar CSM nu poate substitui organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

15. La 10 septembrie 2025, Curtea Supremă de Justiție a respins recursul reclamantului împotriva hotărârii din 12 octombrie 2023.

c. Reexaminarea sesizării de către CSM

16. La 02 aprilie 2024, CSM a examinat repetat sesizarea în ședință închisă, la care a participat reclamantul, Procurorul General interimar, Ion Munteanu și procurorul-șef interimar al PCCOCS, Sergiu Russu. În ședința CSM, Procurorul General interimar, Ion Munteanu, a prezentat un raport de evaluare psihologică a A.U. din 27 ianuarie 2023, efectuat la solicitarea Procuraturii Generale. În urma evaluării, psihologul a concluzionat că starea psiho-emoțională generală a A.U. este stabilă, însă cu referire la incidentul descris a identificat o stare de neliniște în raport cu personalitatea judecătorului. Acțiunile care se pretind că au fost comise, au determinat consecințe de scurtă durată (stres acut, izolare socială, frică, tulburări de somn etc sau la .) și de lungă durată, care sunt asociate unui abuz sexual, inclusiv interiorizarea sentimentului de vinovăție, percepția disfuncțională a propriului corp și propriei sexualități. Potrivit raportului, A.U. a perceput intențiile judecătorului în raport cu sine drept dorința de a întreține raporturi sexuale. Acest fapt a fost perceput de A.U. ca fiind anormal și abuz în raport cu sine.

17. Reclamantul a depus o referință scrisă suplimentară în susținerea poziției sale și o cerere prin care a solicitat amânarea examinării sesizării, deoarece a contestat cu recurs hotărârea din 12 octombrie 2023 (vezi para. 14).

18. Prin hotărârea din 02 aprilie 2024, CSM a admis sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale în privința reclamantului, în baza art. 173 din Codul penal. Potrivit hotărârii, examinarea repetată a sesizării a fost determinată de necesitatea executării hotărârii Curții de Apel Chișinău (vezi para. 14). CSM a reținut că sarcina sa este de a verifica dacă sunt respectate condițiile sau circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală pentru pornirea urmăririi penale, fără a se substitui însă instanței de judecată penale. CSM a analizat dacă materialele prezentate de procuror întrunesc standardul unei bănuieli rezonabile, definită prin existența unor fapte sau informații capabile să convingă un observator obiectiv că persoana vizată ar fi putut săvârși infracțiunea. El a făcut referire la constatările din cadrul procedurii disciplinare (vezi para. 9-11). CSM a considerat necesar de a permite colectarea probelor ce vor demonstra vinovăția sau nevinovăția

judecătorului, asigurând astfel un echilibru just între garanțiile constituționale de independență și drepturile victimei. Copia hotărârii motivate a fost recepționată de reclamant la 15 mai 2024.

19. La 16 octombrie 2024, cauza penală în care urmărirea penală a fost pornită în privința reclamantului în baza art. 173 din Codul penal, a fost transmisă în instanța de judecată pentru examinare în fond.

LEGISLAȚIA ȘI STANDARDELE RELEVANTE

20. Prevederile relevante ale [Codului administrativ](#) sunt următoarele:

„**Articolul 2.** Reglementarea raporturilor administrative

(3) Prevederile prezentului cod nu se aplică:

...

b) raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului contravențional sau Codului penal;

Articolul 224. Hotărârile instanței de judecată

(1) Examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri:

a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

Articolul 225. Limitele controlului judecătoresc

(1) Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

(2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.”

21. Articolul 19 alin. (4) și (4¹) din [Legea cu privire la statutul judecătorului](#) (în continuarea „Legea nr. 544/1995”) prevede următoarele:

„(4) Urmărirea penală împotriva judecătorului poate fi pornită doar de către Procurorul General sau prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile Codului de procedură penală. În cazul săvîrșirii de către judecător a infracțiunilor specificate la art. 243, 324, 326 și 330² ale Codului penal al Republicii Moldova, precum și în

cazul infracțiunilor flagrante, acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea urmăririi penale nu este necesar.

(4¹) Hotărârile prin care Consiliul Superior al Magistraturii își expune acordul sau dezacordul pentru pornirea urmăririi penale în condițiile alin. (4) trebuie să fie motivate și se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii, cu anonimizarea datelor cu privire la identitatea judecătorului.”

22. Procedura examinării de către CSM a propunerilor de pornire a urmăririi penale a judecătorului este stabilită de art. 23 din [Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii](#) (în continuare Legea nr. 947/1996), care prevede următoarele:

„(1) Propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia – a adjunctului desemnat prin ordinul Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului se examinează de către Consiliul Superior al Magistraturii imediat, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii examinează propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia – a adjunctului desemnat prin ordinul emis de Procurorul General doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silită, arestării sau percheziției judecătorului, fără a-și aroga atribuțiile unei instanțe judecătorești.”

23. Curtea Constituțională, în Hotărârea [nr. 12 din 28 martie 2017](#) (în continuare „Hotărârea CC nr. 12/2017”) și Comisia de la Veneția, în [Opinia CDL-AD\(2017\)002](#) din 13 martie 2017 (în continuare „CDL-AD(2017)002”), au stabilit următoarele reguli interdependente care guvernează raportul dintre imunitatea judecătorilor și răspunderea acestora:

- i. Este necesară stabilirea unui echilibru între imunitate – ca mijloc de protecție a judecătorului împotriva presiunii excesive și a abuzului din partea puterilor statului sau a persoanelor fizice – și responsabilitate – anume faptul că judecătorul nu este mai presus de lege. Judecătorilor nu ar trebui să li se acorde imunitate generală, ci imunitate funcțională pentru actele îndeplinite în exercitarea funcțiilor lor judiciare. În principiu, un judecător ar trebui să beneficieze de imunitate doar în exercitarea funcțiilor sale legale. Doar dacă comite o infracțiune în exercitarea funcției sale, acesta ar trebui să aibă imunitate față de răspunderea penală (CDL-AD(2017)002, § 17);
- ii. Răspunderea penală și cea disciplinară nu se exclud reciproc: ele au elemente constitutive diferite și li se aplică standarde de probă diferite. Constatarea unei abateri disciplinare nu exclude răspunderea penală, iar neinițierea procedurii penale nu înseamnă absența unei încălcări disciplinare. Dacă o abatere a unui judecător este de natură să submineze

încrederea publicului în justiție, inițierea procedurilor – fie disciplinare, fie penale – servește interesului public. Totodată, ambele tipuri de răspundere trebuie utilizate moderat, pentru a nu avea un efect de descurajare asupra sistemului judiciar (CDL-AD(2017)002, § 18).

- iii. Independența justiției implică un statut special al judecătorilor, care trebuie protejați împotriva subiectivismului organelor de urmărire penală. Tocmai de aceea legiuitorul a stabilit o procedură distinctă și riguroasă de atragere la răspundere penală, rolul determinant fiindu-i atribuit CSM, în calitate de garant al independenței justiției (Hotărârea CC nr. 12/2017, § 78);

24. Curtea Constituțională, în hotărârea [nr. 23, din 27 iunie 2017](#) (în continuare „Hotărârea CC nr. 23/2017”), a menționat următoarele:

- i. Încuviințarea Consiliului Superior al Magistraturii în cazurile pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării, percheziționării judecătorului constituie o anumită garanție, care diminuează riscul abuzurilor, acțiunilor arbitrare, precum și al acuzațiilor false împotriva judecătorului de către persoane interesate (§ 62). Prin prisma articolului 274 din Codul de procedură penală, urmărirea penală poate fi dispusă în cazul în care rezultă bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există circumstanțe care exclud urmărirea penală (§ 64).
- ii. Procurorul General urmează să argumenteze și să probeze (*onus probandi*) existența condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea, după caz, a pornirii urmăririi penale în privința judecătorului [...]. Corelativ, Consiliului Superior al Magistraturii îi revine sarcina, în temeiul articolului 23 alin.(2) din Legea nr.947-XIII din 19 iulie 1996, de a verifica respectarea acestor exigențe (§ 69). [...] În mod firesc, concluzia Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să rezulte din premise, ceea ce implică necesarmente o examinare factologică a materialelor prezentate. Altminteri, concluzia nu va reprezenta altceva decât un *non sequitur* (§ 75). În situația în care Consiliului Superior al Magistraturii i se cere să își dea acordul pentru pornirea urmăririi penale [...], acesta are obligația să motiveze hotărârea sa, ținând cont de circumstanțele particulare ale fiecărui caz în parte, fără a se limita la formulări generale și abstracte, însă fără să formuleze concluzii asupra vinovăției judecătorului (Hotărârea CC nr. 23/2017, § 78).

25. Articolul 274 alin. (1) Cod de procedură penală prevede următoarele:

„1) Organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și 273 dispune în termen de 45 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă cel puțin o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informînd despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.”

26. Articolul 275 Cod de procedură penală prevede următoarele:

„Articolul 275. Circumstanțele care exclud urmărirea penală

Urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care:

- 1) nu există faptul infracțiunii;
- 2) fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune;
- 3) fapta nu întrunește elementele infracțiunii;
- 4) a intervenit termenul de prescripție sau amnistia;
- 4¹) fapta constituie contravenție;
- 5) a intervenit decesul făptuitorului;
- 6) lipsește plângerea victimei în cazurile în care urmărirea penală începe, conform art.276, numai în baza plîngerii acesteia sau plîngerea prealabilă a fost retrasă;
- 7) în privința unei persoane există o hotărîre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație sau prin care s-a constatat imposibilitatea urmăririi penale pe aceleași temeuri;
- 8) în privința unei persoane există o hotărîre neanulată de neîncepere a urmăririi penale, de scoatere de sub urmărire penală, de încetare a urmăririi penale sau de clasare a procesului penal pe aceleași acuzații;
- 9) există alte circumstanțe prevăzute de Codul penal care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.”

ARGUMENTELE PĂRȚILOR

a. Argumentele reclamantului

27. La 04 iunie 2024, reclamantul a contestat hotărârea CSM la Curtea Supremă de Justiție. El solicită anularea acesteia și obligarea CSM să emită actul administrativ individual favorabil de respingere a sesizării, ca neîntemeiată.

28. Potrivit reclamantului, hotărârea CSM a fost adoptată în executarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2023, prin care a fost anulată hotărârea CSM nr. 132/10 din 27 mai 2022. La examinarea repetată a sesizării, CSM nu a constatat efectiv existența unei „bănuieli rezonabile”, limitându-se la o validare formală quasi automată a sesizării Procurorului General interimar. Hotărârea contestată nu conține o apreciere reală a faptelor și nu aplică standardul juridic indicat de instanța de contencios administrativ.

29. Deși CSM formulează concluzia existenței bănuielii rezonabile, aceasta este dedusă exclusiv din materialele prezentate de organul de urmărire penală, fără a fi supuse unei analize critice și fără a fi puse în discuție veridicitatea și probarea afirmațiilor pretinse victimei. Reclamantul invocă lipsa corespunderii faptelor imputate cu semnele componentei de infracțiune prevăzute de art. 173 din Codul penal, arătând că acțiunile reținute nu întrunesc elementele constitutive

ale hărțuirii sexuale. Chiar și în ipoteza în care faptele ar fi probate, acestea nu ar reprezenta infracțiunea imputată, ci, eventual, ar putea fi calificate drept contravenție, potrivit art. 70² Cod contravențional. Anterior, prin hotărârea nr. 132/10 din 27 mai 2022, CSM a respins sesizarea din lipsa unei bănuieli rezonabile. CSM nu a stabilit circumstanțele esențiale pe care era obligat să le verifice și a realizat o examinare superficială a sesizării.

30. În [sedința CSJ](#) din 26 februarie 2026, reclamantul a reiterat argumentele sale din cererea de chemare în judecată. Potrivit acestuia, CSM a oferit calificări juridice contradictorii aceleiași fapte într-un interval de doar cinci luni, încălcând astfel principiul securității raporturilor juridice. Reclamantul a arătat că, prin hotărârea din 24 octombrie 2023, CSM a confirmat că acțiunile sale reprezintă o abatere disciplinară, iar prin hotărârea contestată CSM a apreciat aceleași circumstanțe ca reprezentând o bănuială rezonabilă de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 173 Cod penal. Odată ce fapta a fost definitiv stabilită ca abatere disciplinară, CSM nu mai era în drept să constate că aceasta constituie o infracțiune în baza aceluiași probe. Reclamantul a mai invocat vicii de formă și conținut ale hotărârii contestate, susținând că dispozitivul acesteia nu este suficient de cert. Actul nu indică în mod expres eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale, ci doar admiterea sesizării procurorului, o formulare care se abate de la practica anterioară univocă a CSM.

b. Argumentele celorlalți participanți

31. În referințele depuse, CSM și Procuratura Generală au solicitat respingerea contestației, invocând argumente convergente. Potrivit lor, hotărârea contestată a fost adoptată în executarea hotărârii Curții de Apel Chișinău, care a anulat un refuz anterior și a obligat reexaminarea sesizării. La reexaminare, CSM s-a limitat la verificarea existenței unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 173 din Codul penal, fără a-și aroga atribuțiile organului de urmărire penală. Acordul reprezintă doar o ridicare temporară a imunității funcționale, necesară pentru colectarea probelor, iar verificarea pe fond revine exclusiv organului de urmărire penală și judecătorului de instrucție.

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Reclamantul a recepționat copia hotărârii motivate a CSM la 15 mai 2024. Contestația examinată a fost depusă pe 04 iunie 2024, adică în mai puțin de 30 de zile de la comunicarea hotărârii motivate a CSM. Prin urmare, contestația a fost depusă în termen.

33. Completul, în temeiul art. 207 din Codul administrativ, a verificat din oficiu îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a acțiunii. El nu constată vreun temei de inadmisibilitate prevăzut la alin. (2) al aceluși articol, motiv pentru care acțiunea nu poate fi declarată inadmisibilă pe acest temei.

34. Potrivit art. 2 alin. (3) Cod administrativ (vezi para. 20), acesta nu se aplică raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului penal. Hotărârea contestată a fost emisă pentru a permite pornirea urmăririi penale împotriva reclamantului. Fără aceasta, urmărirea penală nu poate fi pornită și, după cum a constatat însuși CSM, colectarea probelor pentru a demonstra vinovăția sau nevinovăția judecătorului nu este posibilă (vezi para. 18). În pofida acestor circumstanțe, precum și ținând cont de practica existentă a Curții Supreme de Justiție, completul nu consideră potrivit de a decide în această cauză dacă art. 2 alin. (3) Cod administrativ este aplicabil cauzei.

35. Acordul CSM pentru pornirea urmăririi penale împotriva unui judecător constituie, în esență, o ridicare a imunității funcționale a judecătorului în privința unui episod specific, menită să permită organelor de urmărire penală să investigheze în mod efectiv suspiciunile privind comiterea unei infracțiuni. CSM nu poate substitui judecătorul de instrucție sau judecătorul care examinează fondul cauzei penale. Acordul CSM nu poate echivala cu o constatare a vinovăției, iar CSM nu poate formula concluzii cu privire la vinovăția judecătorului (vezi para. 24). Acesta reprezintă exclusiv o autorizare procedurală care deschide calea urmăririi penale.

36. Limitele verificării efectuate de CSM sunt stabilite de art. 23 alin. (2) din Legea nr. 947/1996 (vezi para. 22). Această normă urmează a fi interpretată prin prisma jurisprudenței Curții Constituționale menționate la paragrafele 23-24 și a standardelor minime consacrate de Comisia de la Veneția. Atunci când examinează propunerea de pornire a urmăririi penale împotriva judecătorului, CSM verifică dacă *prima facie* nu există circumstanțe care exclud urmărirea penală (art. 275 Cod de procedură penală), dacă din actul de sesizare sau de constatare, precum și din celelalte probe prezentate, rezultă o bănuială rezonabilă în comiterea de către judecător a infracțiunii de care este suspectat (art. 274 alin. (1) Cod de procedură penală) și dacă din circumstanțele cauzei nu rezultă riscul unui abuz și acuzații false împotriva judecătorului ([Hotărârea CC nr. 23/2017](#), § 62).

37. La examinarea circumstanțelor care exclud urmărirea penală, CSM va verifica din oficiu dacă a intervenit deja decesul judecătorului, termenul de prescripție sau amnistia, precum și dacă există o hotărâre definitivă neanulată în legătură cu aceeași acuzație sau plângere a victimei în cazul infracțiunilor menționate în art. 276 Cod de procedură penală. Celelalte circumstanțe care exclud urmărirea penală menționate de art. 275 Cod de procedură penală (vezi para. 26) vor fi examinate doar prin prisma bănuielii rezonabile și a riscului de abuz sau de acuzații false.

38. Bănuiala rezonabilă presupune existența unor fapte sau informații de natură a convinge un observator obiectiv că persoana vizată ar fi putut săvârși infracțiunea. Ceea ce poate fi considerat „rezonabil” depinde de toate circumstanțele cauzei, inclusiv argumentele părților. Acest standard implică o

evaluare a materialelor prezentate în susținerea demersului de ridicare a imunității, ținând însă cont de faza incipientă a procesului penal, urgența pe care o pot impune circumstanțele cauzei și mijloacele procesuale limitate de documentare a cauzei, disponibile organului de urmărire penală până la pornirea urmăririi penale.

39. Atunci când instanța de judecată examinează cererea de anulare a hotărârii CSM, ea nu va verifica, prin prisma art. 225 Cod administrativ, modul de exercitare a dreptului discreționar de către CSM, care practic nu există în asemenea situații, ci legalitatea hotărârii CSM. Instanța va examina cu deosebită atenție motivele invocate de CSM.

40. Reclamantul susține că, la reexaminarea sesizării, CSM nu a constatat existența unei bănuieli rezonabile, ci s-a limitat la o validare formală a materialelor prezentate de procuror. Din conținutul hotărârii contestate rezultă că CSM a examinat materialele anexate la sesizare: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 13 mai 2022, procesul-verbal de audiere a victimei din aceeași dată, procesul-verbal de audiere a martorului din 23 mai 2022, precum și raportul de evaluare psihologică a victimei din 27 ianuarie 2023. CSM a reținut existența unor fapte și informații care ar convinge un observator obiectiv că judecătorul ar fi putut săvârși infracțiunea. Completul este de acord cu CSM că din materialele cercetate de către CSM, în special declarațiile lui A.U. și a lui N.G. (vezi para. 12), rezultă în mod rezonabil *prima facie* o acuzație plauzibilă. Rezultatele procedurii disciplinare (vezi para. 11) fortifică această versiune a faptelor. Natura acuzației aduse, care se referă la hărțuire sexuală, precum și vulnerabilitatea victimelor acestor infracțiuni, de asemenea impune o verificare promptă a situației. Vulnerabilitatea victimei și necesitatea măsurilor prompte ar putea determina la etapa incipientă a cauzei penale, un probatoriu mai redus.

41. Reclamantul invocă lipsa în faptele incriminate a elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 173 Cod penal. El se axează în special pe faptul că, din declarațiile victimei și din hotărârea CSM, nu rezultă starea de dependență sau amenințare a victimei de către reclamant. De asemenea, declarațiile grefierului și asistentului judiciar combat versiunea acuzării. După cum a fost menționat în para. 37, aceste argumente pot fi examinate doar în contextul riscului de abuz sau de acuzații false. Reclamantul nu a explicat de ce versiunea lui A.U. o consideră un abuz a organelor de urmărire penală, sau de ce acuzația este falsă și ar urmări intimidarea sau hărțuirea sa. Ar reprezenta o sarcină excesivă pusă asupra victimei hărțuirii sexuale, chiar dacă este juristă, să arate în plângerea sau mărturiile sale toate elementele infracțiunii denunțate.

42. Acceptarea argumentelor reclamantului din paragraful precedent ar însemna transformarea CSM într-o instanță de judecată care se pronunță asupra fondului cauzei penale, ceea ce ar fi contrar logicii juridice și jurisprudenței Curții Constituționale (vezi para. 24). Anume acceptarea acestui argument a

servit drept motiv pentru anularea la 12 octombrie 2023 a hotărârii CSM din 27 mai 2022 (vezi para. 14) și obligarea CSM să reexamineze sesizarea. Admiterea acestui argument ar face imposibilă și executarea hotărârii din 12 octombrie 2023, care este irevocabilă. Credibilitatea declarațiilor victimei în coraport cu celelalte probe din cauza penală urmează a fi examinate de către instanța care examinează cauza penală în fond.

43. Reclamantul invocă că, prin hotărârea CSM din 27 mai 2022, care se baza pe aceleași materiale, sesizarea fusese inițial respinsă. Din acest motiv, CSM nu poate să ajungă acum la o altă concluzie, deoarece aceasta ar fi contrar securității raporturilor juridice. Completul reține că hotărârea CSM din 27 mai 2022 a fost anulată (vezi para. 14) și nu mai produce efecte juridice. Reclamantul nu a beneficiat de o situație juridică definitivă sau un drept dobândit, în sensul art. 30 alin. (2) Cod administrativ. Acest argument nu poate fi admis nici din motivele invocate în paragraful precedent.

44. Reclamantul susține că CSM nu putea încuviința pornirea urmăririi penale deoarece el a fost sancționat disciplinar pentru aceeași faptă (vezi para. 10) anterior hotărârii CSM. Sancțiunea disciplinară aplicată reclamantului a fost sub formă de mustrare. Ea este mult mai blândă decât cea mai blândă pedeapsă penală. Sancțiunea nu a fost aplicată pentru hărțuirea sexuală, care este obiectul acuzației penale, ci pentru atingerea onoarei sau probității profesionale și a prestigiului justiției. După cum a statuat Comisia de la Veneția în Opinia CDL-AD(2017)002, răspunderea penală și disciplinară nu se exclud reciproc (vezi para. 23). Elementele constitutive ale abaterii disciplinare sunt diferite de cele ale infracțiunii, iar standardele de probă aplicabile sunt și ele diferite. Constatarea comiterii unei abateri disciplinare nu exclude, prin ea însăși, posibilitatea ca aceleași fapte să constituie și o infracțiune. Faptul că anterior aceleași fapte au fost calificate drept abatere disciplinară nu împiedică investigarea lor sub aspectul penal, cele două proceduri fiind autonome și guvernate de reguli diferite.

45. Reclamantul a mai invocat faptul că dispozitivul hotărârii CSM nu indică în mod expres eliberarea acordului, ci doar admiterea sesizării. Deși formularea putea fi mai precisă, din contextul și conținutul integral al hotărârii CSM rezultă fără echivoc că a fost admisă sesizarea de eliberare a acordului pentru pornirea urmăririi penale în privința reclamantului. Hotărârea CSM face referire expresă la procedura prevăzută de art. 19 alin. (4) din Legea nr. 544/1995 și la art. 23 din Legea nr. 947/1996.

46. Având în vedere cele menționate în para. 35-45, cererea de chemare în judecată este neîntemeiată. Motivarea de mai sus se referă doar la temeinicia cererii de chemare în judecată și legalitatea hotărârii CSM. Ea nu poate fi interpretată ca apreciind suficiența probatoriului pentru constatarea, dincolo de orice dubiu rezonabil, a vinovăției reclamantului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 173 Cod penal.

47. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 191 alin. (5) lit. a), art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Melniciuc privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 143/13 din 02 aprilie 2024.

Hotărârea este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Stella Bleșceaga

Alexandru Negru